

מ"ת 7200/02/21 - מדינת ישראל נגד פאדי שחאדה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 7200-02-21 מדינת ישראל נ' שחאדה (עציר)

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מבקשת מדינת ישראל
באמצעות עו"ד ליאור דוד
נגד
משיב פאדי שחאדה (עציר)
באמצעות עו"ד אושרת קירמה,
ממשרדו של עו"ד תומר בן חמו,
סנגוריה ציבורית

החלטה

1. כנגד המשיב הוגשה ביום 23.2.21 בקשה למעצר עד תום ההליכים, במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, רישיון נהיגה שפקע יותר מ-12 חודשים ונהיגה ללא ביטוח.
2. על פי כתב האישום, ביום 22.2.21, סמוך לשעה 9:25, נהג המשיב ברכב מסחרי, מסוג "מיצובישי", מ.ר. 3466165, בסח'ינן. אותה עת נהג ברכב כשהודע לו שהוא פסול מנהיגה כדלהלן:
בת"פ 6144-07, מיום 23.10.13, למשך 20 שנה, בנוכחותו, והפקיד רישיון נהיגה כך שפסילתו החלה מיום 11.7.16. אותה עת נהג ללא תעודת ביטוח תקפה, וכשרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 1.10.19.
3. המשיב נוהג משנת 1998 ולחובתו 10 הרשעות קודמות. במסגרת ת"פ 6144-07, נדון המשיב, בבית המשפט המחוזי, ביום 23.10.13, בעטיין של עבירות הריגה, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה במהירות בלתי סבירה, וסטייה מנתיב נסיעה, למאסר, בן 3 שנים, מאסר מותנה בן שנתיים למשך 3 שנים, ופסילה למשך 20 שנה. בשנת 2003 הורשע בעבירה שגרמה לתאונת דרכים. נטען שהמשיב ממשיך להתנהל בכביש תוך חוסר התחשבות והתעלמות מעונשים שמוטלים עליו. לשיטת המבקשת, קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, בעוצמה גבוהה, ובית המשפט הופנה לדוחות הפעולה של השוטרים, שזיהו את המשיב בנהיגה. נטען שבפסילה שהושתה עליו ובמאסר, לא היה די כדי להניאו מלשוב ולבצע עבירה חמורה. נטען שהתנהגותו מלמדת על רמת מסוכנות גבוהה שלא ניתן להפיגה באמצעות חלופת מעצר, ואין לתת במשיב האמון שיקיים תנאי מעצר בית.
4. הסנגור, מנגד, מסכים לקיומן של ראיות לכאורה, אך טוען שעוצמתן נמוכה, ואינה מצדיקה הארכת מעצרו של המשיב. נטען שקיימות סתירות מהותיות בדוחות הפעולה של השוטרים, כפי שיבואר מטה. עוד נטען שמאז שנת 2013, אין בגליון התעבורה של המשיב עבירת תעבורה נוספת. גם אם קיימת מסוכנות, הרי שניתן לאיינה באמצעות מפקחים.

צוין שהרכב נותר אצל המשטרה ויש בכך הפחתת מסוכנות. בנסיבות אלה, לשיטת ב"כ המשיב, לא קיימת עילת מעצר ולא ניבטת מסוכנות מהמשיב. לשיטת הסנגור נפל פגם בהליך המעצר שיש לשכללו לעניין המשך מעצרו של החשוד, בהתאם להלכת בית המשפט העליון. נטען שהמשיב נעצר בשעה 9:25 בבוקר, ולא הובא באותו היום לפני שופט, אלא רק למחרת היום, תוך התעלמות מהוראות חוק המעצרים. צוין שהקצין שהאריך מעצרו של המשיב למשך 24 שעות הוא ניר חסון, שהשתתף בארוע, ומדובר בליקוי משמעותי. נטען שהקצין קיבל החלטה על מעצרו, ולא סימן שעניין בחומר החקירה.

לעניין חוקיות המעצר טענה המבקשת, מנגד, שלא נפל פגם בהליך. שעת המעצר היא 9:35, המשיב נחקר בחקירה ראשונית, ויום למחרת הוגש כתב האישום לבית המשפט, ובקשה למעצרו עד תום ההליכים, בטרם חלפו 24 שעות. צוין שהקצין ניר חסון סימן ששוכנע שקיים יסוד סביר שהמשיב ביצע עבירה של נהיגה בפסילה, ועבירה זו מקימה עילת מעצר, ובהתאם להחלטת הקצין מדובר בסיכון ביטחוני של הציבור.

5. לאחר ששמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים סבורה אני, כפי שיבואר מטה, שבמקרה זה, יש מקום לשחרר את המשיב למעצר בית מלא, בפיקוח המפקחים שהוצעו, ובתנאים מגבילים.

6. ראשית יצוין שאני סבורה שלא נפל פגם מהותי בהליך.

ממסמך שכותרתו "אישור קצין בדרגת סנ"צ להגשת בקשת מעצר", עליו חתום רס"ב ערן הלוי צנעני, עולה שביום 22.2.21, בשעה 9:25, שוחח עם הקצין המוסמך, רפ"ק ערן דנינו, ולאחר שענין בתיק החקירה, השתכנע שקיים חשד סביר לביצוע עבירה, שמקימה עילת מעצר והקצין השתכנע בחיוניות המעצר.

מטופס "אסמכתא לכליאת בגיר-דוח קצין ממונה", עליו חתום השוטר ניר חסון, עולה שביום 22.2.21, בשעה 10:30, הודע לחשוד טיב החשד נגדו, (במסמך פורטו העבירות שמיוחסות לו - נהיגה בפסילה, רישיון נהיגה שפקע, רישיון רכב שפקע, ונהיגה ללא ביטוח), והוסבר לו שהקצין עומד להחליט בדבר מעצרו וכי הוא רשאי לטעון טענותיו. החשוד השיב: "אני לא נהגתי".

אמנם הסעיף בו מצוין עיון בחומר החקירה לא סומן על ידי הקצין, אולם צוין באותה רובריקה שחומר החקירה כלל "דוחות פעולה וסרטונים".

בהחלטת השוטר צוין שלאחר ששקל את כל העובדות שהובאו בפניו וטענות החשוד שוכנע שקיים יסוד סביר כי החשוד ביצע עבירה של נהיגה בפסילה והחלטתו היא לעצור את החשוד לאחר שמצא שקיימת עילת מעצר - סיכון בטחוני של הציבור.

יצוין שכתב האישום והבקשה שלפני הוגשו יום למחרת הארוע, ב-23.22.21.

בחינת הראיות לכאורה

7. מתיק החקירה עולה שקיימות ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום.

השוטר ניר חסון, כעולה מדוח הפעולה שערך, ערך, טרם האירוע, תדריך לשוטרים סאלח חלבי, ניר סורסקי ונארט אבזאח, כנגד המשיב, פסול לנהיגה, שבשימוש טנדר, מסוג "מיצובישי" (להלן - הטנדר), שרישיונו פקע. בתדריך הוצגה לשוטרים תמונתו של המשיב.

מדוח הפעולה של השוטר חלבי, שהיה ברכב עם השוטר סורסקי, עולה שבהגיעם, בניידת משטרה סמויה, לכתובת המשיב, הבחין באדם לבוש חולצה אדומה ומכנסיים שחורים, וחובש כובע, לבדו, במחסן מתחת לבית. צוין שזיהה את אותו אדם עולה למושב הנהג של הטנדר, ומתחיל בנסיעה, לבדו, ברכב. צוין שהאדם דומה לתמונה בתדריך. השוטרים החלו לנסוע אחריו, תוך שמירה על קשר עין רצוף עם רכבו, עד שפנה שמאלה. בשלב זה נכנסה משאית שעכבה אותם כמה שניות, השוטרים פנו שמאלה אחרי הטנדר, והשוטר ציין שהבחין במשיב מחוץ לרכבו ליד דלת הנהג, חובש את הכובע הכתום ולבוש בחולצה האדומה, ואדם נוסף מחוץ לבית, שהתברר בהמשך כמוחמד אבו-סאלח. השוטר ניגש למשיב והזדהה. צוין שהמשיב פנה למוחמד אבו סאלח בערבית, השוטר לא הצליח להבין את השיחה ביניהם ולאחר מכן אבו סאלח פנה לשוטר וציין שנהג ברכב, ושהרכב שלו ושהמשיב לא קשור לרכב. צוין שהשוטר שאל את מוחמד, ליד אביו, אברהים, שהגיע למקום, אם נהג ברכב, ומוחמד ענה לו: "מה אתה רוצה הבחור הוא גיסי בעלה של אחותי אני חייב לעזור לו". כשנשאל, בשנית, אם נהג ברכב, השיב בשלילה. כשנשאל המשיב במשרדי היחידה היכן הכובע השיב: "זרקתי לפח". צוין שהשוטר סורסקי מצא את הכובע זרוק במשרדי היחידה.

מדוח הפעולה השוטר סורסקי, עלה שהבחין בטנדר ליד כתובת המשיב, ובבחור מזוקן, לבוש מכנסיים כהים, חולצה ורודה-סגולה וחובש כובע כתום, שדומה לתמונה מהתדריך. צוין שהשוטר הבחין בו מתיישב בכסא נהג, לבדו ברכב, והחל לנסוע אחריו, תוך שמירה על קשר עין רצוף. צוין שבהגיעם לכתובת, השוטר הבחין בו שוב, לבוש בחולצה ורודה סגולה ומכנסיים כהים, חובש כובע כתום, עומד סמוך לדלת הנהג של הטנדר. השוטר ביקש ממנו להזדהות וזה הזדהה כמשיב, והודע לו שהוא עצור בגין נהיגה בפסילה. המשיב טען שלא נהג. צוין שבמצלמת הדרך של הניידת רואים את הנסיעה אחרי הרכב ואת המשיב עומד ליד הרכב בשלב המעצר. מזג אויר נאה, ראות טובה, כביש יבש, קשר עין רצוף מרגע תחילת הנסיעה עד עצירת הרכב.

מדוח הפעולה של השוטר חסון, שנסע בניידת עם השוטר נארט, עולה שנסע לכתובת המשיב, זיהה את הטנדר חונה בחלקו על הכביש עם הפנים לכיוון מזרח, כשמחוץ לבית אדם שחובש כובע כתום ומסכה שחורה על הסנטר, העונה לתיאור של המשיב. במקביל התקבל דיווח מהצוות השני, שחלפו במקום קודם לכן וזיהו את הטנדר ואדם עם אותם פרטי לבוש מחוץ לכתובת. בהתאם לדיווח, האדם שהיה מחוץ לכתובת עלה לרכב הטנדר והחל בנסיעה לכיוון השוטר חסון. אחרי כחצי דקה, צוין, זיהה השוטר חסון את הטנדר מגיע לכיוונו וחולף אותו וברכב זיהה את האדם שהיה מחוץ לכתובת ועונה לתיאורו של המשיב, נוהג לבדו ברכב. השוטר חסון החל בנסיעה אחרי הניידת השנייה, שנסעה אחרי הטנדר, עד שנעצר בבית בכפר סכנין. שם ביצע הצוות השני מעצר של המשיב. השוטר חסון ירד לעבר רכב הטנדר וזיהה את המשיב, כאותו אדם שהיה מחוץ לכתובת, וחבש כובע כתום ועטה מסכה שחורה על פניו. צוין שסמוך לטנדר היו שני אנשים נוספים, מוחמד אבו סאלח ואביו, אברהים. מוחמד טען שנהג בטנדר ואביו הכחיש זאת, ולאחר מכן מוחמד ציין שלא נהג וציין שהמשיב נהג ברכב. צוין שמזג האויר היה שמשי ונראה ראות טובה, כביש יבש.

מדוח פעולה של השוטר נארט עלה שהבחין בטנדר חונה סמוך לכתובת, והמשיב עומד ביציאה מהכתובת. המשיב תואר כבחור מזוקן, לבוש מעיל סגול ורוד, חובש כובע כתום KTM, ועוטה מסכה. השוטר המשיך בנסיעה, ועצר אחרי הכתובת. התקבל דיווח מהצוות השני שהרכב בנסיעה, חלף אותם, נהגו חובש כובע כתום, לבדו ברכב, והשוטרים החלו בנסיעה אחריו. השוטר ציין שכשהרכב נעצר הבחין שהנהג יורד מהרכב והיה במקום בחור צעיר שלבוש טרנינג שחור,

שהצוות השני עצר.

במזכר של השוטר נארט צוין שעמד עם רכבו עם הפנים לכיוון מטע זיתים וראה את הנהג, דרך חלון הנהג, יורד מהרכב, ולאחר שהגיע למקום הבחין בבחור נוסף, מבוגר, בשם אברהים, שטען שהוא חמו של המשיב.

ממסמך משרד התחבורה עולה שהמשיב פסול.

מהודעתו של מוחמד אבו סאלח עולה שכשנשאל האם ראה איך המשיב הגיע לבית אביו היום, השיב: "בטנדר מיצובישי". כשנשאל האם המשיב נהג ברכב, השיב: "כן, הוא נהג ברכב". כשנשאל האם נהג ברכב, השיב: "לא, אני נהגתי בגיפ שלי ויצאתי מהאוטו ונכנסתי לחצר של הבית ואז פאדי בא עם הטנדר". כשנשאל האם משתמש בטנדר מסוג מיצובישי, השיב: "השתמשתי בטנדר לפני כמה ימים להביא תנור ומאז לא נגעתי בטנדר הנ"ל". כשנשאל עם מי הגיע המשיב לביתו, השיב: "לבד", כשנשאל האם היה לבד בטנדר, השיב: "כן, הוא נהג לבד".

בהודעתו ציין המשיב שהוא מזהה בסרטון שהוצג לפניו, שהרכב שמצלם נוסע אחרי טנדר מיצובישי שמגיע לבית של גיסו, אח של אשתו, וגיסו עומד בחוץ, במרפסת, והטנדר חונה בצד ימין של הבית. כן ציין המשיב: "אני מצולם עומד ליד דלת הנהג כאשר אני לובש חולצה אדומה מסכת קורונה שחורה וכובע לראשי בצבע כתום".

הסנגור טען שאינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה, אולם, מנגד, מנה שורה של פגמים שלישטו יש בהם כדי לכרסם בחומר הראיות, כלהלן:

1. צבע החולצה שלבש המשיב, אינו זהה בדוחות השוטרים.

2. השוטר סורסקי טען שהבחין באדם שעומד ליד המחסן, וכשצופים בסרטונים שצילמו השוטרים, בעת הארוע, לא מבחינים כלל באדם ליד המחסן או ליד הרכב. נטען שבסרטונים לא ניתן לזהות את נהג הרכב. כך גם מהסרטונים עולה שמספר פעמים אבד קשר העין עם הרכב. השוטר סאלח מתייחס לאיבוד קשר עין בשל משאית, וניתן להבחין באיבוד קשר עין נוסף כשהרכב פונה שמאלה, ואוטובוס שמונע מהניידות לפנות שמאלה ולהמשיך לנסוע אחרי הרכב. נטען שמהסרטונים עולה שנותק קשר עין מספר פעמים בין הרכב בו היו השוטרים נארט וחסון, שהיה מאחורי הרכב של השוטר סורסקי, לרכב המשיב.

3. נטען שלראשונה מבחינים במשיב כאשר הניידת של השוטרים סאלח וסורסקי נכנסת לחניית עפר והמשיב עומד בין שני הרכבים.

4. נטען שהשוטר נארט ציין בדוח שהיה עם רכבו עם הפנים לכיוון מטע הזיתים והבחין במשיב יורד מהרכב, אולם מהרכב של נארט לא ניתן להבחין במשיב יורד מהרכב. זאת ועוד, השוטר חסון, שהיה עם נארט, רושם שהם הגיעו לאחר השוטר סורצקי למקום.

עיינתי בחומר הראיות שהונח לפני, והשתכנעתי, שבשלב זה, קיימות די ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב. כעולה מדוחות הפעולה של השוטרים הטנדר שבשימושו של המשיב נצפה מחוץ לכתובתו, והמשיב נצפה אף הוא מחוץ לביתו. השוטרים ציינו שזיהו את המשיב עולה לרכב, לבדו, נוהג בו, עד שעצר בכתובת אחרת, וירד מהרכב, כשהוא לבוש

בפרטי לבוש זהים. צוינה שמירה על קשר עין רציף וראות טובה. זאת ועוד, כעולה מהודעת מוחמד אבו סאלח המשיב נהג בטנדר, לבדו, לעבר ביתו. המשיב ציין בהודעתו שזיהה בצילום רכב "מיצובישי" נוסע לעבר הבית של גיסו, וכן זיהה את עצמו בסרטון עומד ליד הרכב.

טענות הסנגור יבחנו במסגרת ההליך העיקרי, באופן מעמיק ומקיף. בית המשפט אינו נדרש בשלב זה - בו נבדקת התשתית הראייתית הלכאורית למעצר עד תום ההליכים - למשקלן של הראיות לכאורה ולמהימנות העדים, כל שעליו לבחון הוא את הפוטנציאל ההוכחתי הגלום בראיות לכאורה המצויות בפניו (ראו לעניין זה **בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל**).

מסוכנות המשיב

8. מסוכנות המשיב נובעת מחומרת נסיבות ביצוע העבירה ומעברו התעבורתי.

בית המשפט עמד לא אחת על הסיכון הטמון בנהיגה בפסילה.

בבשפ 8190/20 אביעזרי זליג גיברשטיין נ' מדינת ישראל (19.11.20), עמדה כב' השופטת י' וילנר על מסוכנותה של נהיגה בפסילה:

"לעניין זה לא למותר להזכיר שוב ושוב כי מי שנוהג בזמן שרישיונו נפסל מהווה סכנה של ממש לכלל המשתמשים בכביש (ראו: בש"פ 2173/12 אל גיני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (22.3.2012); בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (20.5.2015))."

9. מנסיבות ביצוע העבירה עולה שהמשיב נהג, לכאורה, ברכב, שבשימוש, כשהוא בפסילה.

עיון ברישומי התעבורתי של המשיב מעלה שהמשיב נוהג משנת 1998 ולחובתו 10 הרשעות קודמות. האחרונה, מיום 23.10.13, בגין הריגה, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, מהירות בלתי סבירה וסטייה מנתיב נסיעה, בעטייה נדון למאסר בפועל לתקופה של 3 שנים, מאסר מותנה, בן שנתיים, למשך 3 שנים, ופסילה לתקופה בת 20 שנים. כן לחובתו הרשעות קודמות יותר של אי ציות לתמרור עצור, חציית כביש שלא במעבר חצייה, נהיגה ללא חגורת בטיחות, הסעת ילד קטן מ-3, מושב אחורי, שלא במושב בטיחות, ותאונת דרכים משנת 2003.

המסוכנות שניבטת מהמשך נהיגתו של המשיב בנסיבות אלה גבוהה במיוחד. המשיב הרהיב עוז ונהג, לכאורה, בפסילה, לאחר שנפסל לתקופה של 20 שנה, בעקבות הרשעתו בעבירות חמורות של הריגה, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, מהירות בלתי סבירה וסטייה מנתיב נסיעה.

שקלתי את טענות הצדדים ואני סבורה שבמכלול הנסיבות שפורטו, נוכח קיומן של ראיות לכאורה, להוכחת המיוחסת למשיב, והמסוכנות שנשקפת מהמשך נהיגתו, מתקיימת עילת מעצר בעניינו של המשיב.

חלופת מעצר

10. כידוע, בעבירות תעבורה, לרוב אין מורים על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים נגדו (בש"פ 2227/08 גריפאת נ מדינת ישראל (14.3.2008)).

הגם שקיימת עילת מעצר במקרה שלפני, לאחר ששקלתי את טענות הסנגור, שתבחנה בהליך העיקרי, ונוכח המפקחים שהוצעו, אני סבורה שבמקרה שלפני יש לשחרר את המשיב למעצר בית.

התרשמתי שבנסיבות שלפני ניתן להגן על שלום הציבור בדרכים שאינן מחייבות את מעצרו ממש של המשיב.

11. תכלית השחרור לחלופה היא להבטיח שהמשיב לא ישוב לנהוג וייתייב להמשך משפטו.

הסגור הציע 4 מפקחים והעידם לפני והתרשמתי שהם ראויים לפקח על המשיב, ויש בכוחם לרסנו ולהציב לו גבולות. המפקחים הביעו נכונות לדווח על כל הפרה, ככל שתתרחש, ולחתום על הערבויות הנדרשות.

גב' שחאדה דועא, אשתו של המשיב, ציינה שתשמור עליו שלא יצא מהבית, וכשנשאלה האם יקשיב לה, השיבה: "כן, בוודאי הוא ישמע לי".

מר עלי שחאדה, אחיו של המשיב, ציין: "אני מוכן להיות ערב ואחראי שאח שלי יהיה בבית. אם הוא יפר אני אתקשר למשטרה ואודיע להם".

מר שחאדה יוסף, אחיו של המשיב, בן 49, שנשאל האם מובנת לו משמעות הפיקוח, השיב: "כן, זאת אחריות שלי לשמור עליו ושיהיה צמוד אלי. אם הוא לא ישמע לי אני אתקשר למשטרה".

מר שחאדה שאיד, אחיו של המשיב, השיב בעת שנשאל מה יעשה אם המשיב יפר את התנאים: "אתקשר למשטרה מיד. אני אחראי עליו".

נוכח האמור, המשיב ישוחרר ממעצרו בערובה ובתנאים מגבילים כדלהלן:

א. המשיב יפקיד ערבון כספי על סך 5,000 ₪ ובנוסף יחתום על ערבות על סך 20,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ב. גב' דועא שחאדה, נושאת ת.ז. 301524989, מר עלי שחאדה נושא ת.ז. 059957944, מר יוסף שחאדה נושא ת.ז. 28341188, מר שאיד שחאדה 040160913 (להלן: "הערבים") יחתמו על ערבות צד ג' על סך 20,000 ₪ כל אחד, להבטחת תנאי השחרור וכתנאי לשחרור.

ג. המשיב ישהה במעצר בית מלא בפיקוחם של הערבים הנ"ל רחוב מוסררה מספר דירה 31, סחנין.

מובהר לערבים שתנאי מתנאי הערבות הוא חובתם להימצא במחיצת המשיב ולפקח עליו באופן הדוק בעת שהייתו במעצר הבית, כך שלפחות אחד מהם ישהה בקרבתו בכל עת. עוד מוטלת על הערבים החובה לדווח מיידית בדבר כל הפרה למשטרת ישראל.

ד. ניתן כנגד המשיב צו עיכוב יציאה מן הארץ.

ה. כל התנאים שלעיל יעמדו בתוקף עד מתן החלטה אחרת או עד למתן גזר דין בתיק העיקרי.

ו. בכפוף להמצאת כתבי הערובה, ישוחרר המשיב ממעצרו, הערבון הכספי יופקד במידי.

ז. אם ישוחרר המשיב ויפר את תנאי השחרור, ייעצר והדבר עלול להביא למעצרו עד תום ההליכים.

ח. אם לא ימלא המשיב אחר התנאים שלעיל, יישאר במעצר עד החלטה אחרת.

המשיב מוזהר שאסור לו לנהוג ברכב.

החלטה זו מהווה פקודת שחרור באם ימלאו כל התנאים שלעיל, ולא ייעצר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ניתנה היום, י"ז אדר תשפ"א, 01 מרץ 2021, במעמד הצדדים.